కాబోయే పెళ్లికొడుకు

ఇసుకపల్లి లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి

ఖుసలు కొడుతూ గదంతా చకచకా పచార్లుచేస్తున్నాడు రాంబాబు. పెద్దగా నిట్టూరుస్తూ ఎంతపని జరిగింది అని లోపల అనుకున్నాడు. అసలు తప్పునాది. ఆ క్షణాన గభాలున లేచి రావల్సింది. ఏమిటో తోచలేదు. దేభ్యం లాగ అక్కడే కూర్చుని అడిగినప్రశ్న లన్నింటికీ బళ్లోపిల్లాడిలాగ సమాధానాలు చెప్పొచ్చా! ఏమావహించింది రాంబాబూ నీకు ఆ క్షణంలో. కూర్చున్న వాడివి కూచ్చున్నట్టుగానే వుండిపోయావు. అయ్యో అయ్యో నీకు మతేమన్నా పోయిందా! నీకేమన్నా దిగులు పట్టుకుందా పెళ్ళికాదేమోనని! ఆ ప్రశ్న లన్నింటికీ సరిగ్గా సమాధానాలు చెపితే పెళ్ళి పరీక్షలో ప్యాసయిపోతావను కున్నావా! ఏమనుకున్నావు? ఏంచేశావు అంటూ లోపల లోపల గుణించుకుంటూ అక్కసు పడిపోతున్నాడు.

వీధి తలుపు చప్పుడయ్యేటప్పటికి దభాలున ఆగేసి గతుక్కుమన్నాడు రాజబాబులాగ. బుజాలు పైకి పోనిచ్చి మొహమంతా గంభీరంగాపెట్టి, అడుగుల్లో అడుగులు వేసుకుంటూ మెల్లి మెల్లిగా వీధి గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్ళే టప్పటికి మళ్ళీ తలుపు బడబడ చప్పుడయింది అదిరిపడ్డాడు. గుటకలువేస్తూ ఏడుపు మొహంపెట్టి, మళ్ళీ మొహాన్ని యిట్టే వెడల్పు చేసేసుకుని నిటారుగా నిలబడి అమాంతం తలుపులు రెండూ బార్లగా తెరిచేశాడు.

'చంపేశావు నువ్వొట్రా !... ...'
తెరిచిన నోరు అట్టాగే వుండిపోయింది.

'... తలుపులేసుకుని లోపలేంచేస్తున్నావు ఒంటరిగా. ఏమయ్యారు మన వాళ్ళంతా...' వాసు లోపలికి రావటమేమిటి, రివాల్వింగ్ ఛైర్‌లో కూర్చోటవేమిటి యిట్టే జరిగిపోయినాయి.

'అంతా కట్టకట్టుకుని సినిమాకెళ్లారు గాని, నువ్వా కుర్చీలో కూచ్చుంటే కూచోగాని అట్టా తిరక్కురా. నా కళ్లు తిరుగుతున్నాయి ముందర...'ఆయాస పడుతూ అన్నాడు రాంబాబు.

'ఒరేయ్ ఆగమంటే ఏమిటీ......' అంటూ కుర్చీని రెండుచేతుల్తో పట్టుకుని ఆపేసి మొహంలో మొహం పెట్టి వాసు వంక చూస్తూ చప్పున వెనక్కు వెళ్ళిపోయాడు. అసలు నీమూలాన యిదంతా జరిగిందంటూ.

వాసు చిరునవ్వు మొహంతోరాంబాబు వంక చూసి మెదలకుండా వూరుకున్నాడు.

'నీదోపాడలవాటు నువ్వొక్కప్రశ్న వెయ్యవు. నీ ప్రశ్నలన్నీ నేనేవేయ్యాలి. సమాధానాలు కూడా నేనే చెప్పుకోవాలి. సరే కాని, నేను చూడను మొర్రో అంటే నువ్వినావా ! నువ్వెళ్ళమనబట్టే యీసారి నేను వెళ్ళింది. లేకపోతే గడప కదిలేవాణ్నికాదు. వెళ్లాను పో, వెళ్ళితే, పెళ్ళిచూపులకు వెళ్ళేది నేనూనూ ప్రశ్నలు వేసేదీ పరీక్ష చేసేదీ ఆ అమ్మాయీనా ! ఇదికూడా సభ్యతే అంటావా ! ఎంతవరకు చదువుకున్నారు! ఈ ప్రశ్న బాగానే వుంది, నాకు సమాధానం చెప్పటంలో అభ్యంతరం యేమీ లేదు. చెప్పాను కూడా. ఉద్యోగం యేమన్నా చేస్తున్నారా ! ఏమిటా ప్రశ్న ఎవరైనా యిన్సల్టుగా చెయ్యటానికి ! నేను నిరుద్యోగిననే విషయం ఆ అమ్మాయికి పూర్తిగాతెలుసు. తెలిసి నలుగుర్లో నన్ను ఇన్‌సల్ట్ చెయ్యటానికిఅడుగుతుందా!...

ఏం మాట్లాడవేం ... గబగబ ముందు కొచ్చి వాసు కూర్చున్న కుర్చీని గట్టిగా కసిగా గిరగిర తిప్పేశాడు.

'ఒరేయ్ ఒరేయ్ నా కళ్ళు తిరిగి పోతాయి. కింద పడిపోతారా...' కాళ్లు కింద పెట్టేసి తూలుతూ కింద నిలబడ్డాడు వాసు.

'నిన్న పెళ్ళిచూపులకు వెళ్లొద్దని యెన్నోసార్లుచెప్పాను,నీకుబుద్ధిలేదు'...

'ఆ!... నువ్వే వెళ్ళమన్నావని చెప్పింది మా అమ్మ...'

'నువ్వెంతవరకు అధికుడువని అనుకుంటూ వుంటావో అంతవరకు తప్పు నీకీపాట్లు! మనిషిని మనిషిగా చూట్టం నేర్చుకోవటం నీకింకా చేతకాలేదు. నీ చదువూ సంస్కారం సభ్యత అన్నీ నువ్వూహించుకున్నపరిమితిలోనే తిరుగుతున్నాయి.

'నీకా పెళ్ళాయింది. తండ్రి కూడా కాబోతున్నావని విన్నాను కంగ్రాట్యులేషన్స్... అదటుంచు. నువ్వెన్నైనా తాపీగాకూచుని ఉపన్యాసాలు చెపుతావు. నీళ్ళల్లో వున్నవాడికి తెలుస్తుందిరా ఆ బాధ. ఒడ్డెక్కినవాడికి నీకేం తెలుస్తుంది! నేను నిజంగా చెప్పాలంటే ఆడవాళ్ళకు యెంతో గౌరవం యిస్తాను. వాళ్ళనెప్పుడు చిన్నచూపుతో చూడను. అవుతే నువ్వో ప్రశ్న వేస్తావు. ఇంత మందిని చూశావుగా, అందులో ఒక్కఆడపిల్ల నీకు నచ్చలేదా అంటావు అంతేగా...నిజంగా నా కంటికి నచ్చలేదు. అదివాళ్ళ అదృష్టమో నా దురదృష్టమో నాకవుతే తేలీదు. అది నువ్వు నిర్ణయించాల్సిందే ! ... నిన్న జరిగిన అవమానం తలుచుకుంటే రక్తంఉడికి పోతోందంటే నమ్ము... నేను నచ్చలేదన్నా నాకేం బాధలేదు. పోనీ ఆ అమ్మాయి కంటికి నేను ఆనలేదు. సరే ఒప్పుకుంటా... అంతటితో వూరుకుందా మాతమ్ముడు నచ్చాడంటుందా! ఏమిటా సాహసం! ఇది డైరెక్ట్ ఎటాక్ అవునంటావా కాదంటానా ! ఇంకా నేను తలెత్తు తిరగగలనా! అసలు వీడొకడు నువ్వింటిదగ్గర కూర్చొరా అంటే నేను వస్తా, వదినను చూస్తా అంటాడు. వీడితో పెద్దతంటాగావుంది. అసలు మేమిద్దరం ఒకచోట నుంచుంటే, వాడికి నేను తమ్ముడిగా కనిపిస్తాగదా!అలాంటప్పుడు నా వెంట రావటం యెందుకు చెప్పు. వద్దంటే కోపం... ఇంకా నేను భరించలేను... 'రాంబాబు ఎగిరెగిరి గంతులేస్తున్నాడు.

'అయిందా, నే చెపుతా పట్టు.కిందటిసారి వెంకటప్పయ్యగారింటికి వెళ్ళినప్పుడేమన్నావో గుర్తుతెచ్చుకో...'

'అయ్యో, దానికీదీనికీ పోలికేమిట్రా బాబు...'

'ఏం ఎందుకు లేదు...పెళ్ళిచూపుల కని వెంకటప్పయ్యగారి రెండోకూతుర్ని తీసుకొచ్చి కూర్చోపెడితే ఆ అమ్మాయి విషయం మాట్టాట్టం పోయింది. మూడో కూతురు నచ్చిందంటావా. దానికి రాయబారాలు పంపిస్తావా? ఆ ఆడవాళ్ళంటే చులకనే నీకు..గౌరవం, మర్యాద అనేది యిచ్చి పుచ్చుకోవాలి. ఇవ్వాళ ఆ అమ్మాయి నీ తమ్ముడి విషయం అనేటప్పటికి యెక్కడలేని అభిమానం పొడుచుకొచ్చింది. ఆనాడు వాళ్లెంత బాధపడివుంటారో వూహించావా?...'

'అన్నా అను. నీయిష్టం వచ్చినట్టను. అను. అసలే క్రుంగి కృశించే వాడిమీద యింకో రాయి వేస్తేగాని నీకు తృప్తిగా వుండదులే...'

'పోస్టుమాన్...' ఓ కవరు గిరాటు పెట్టి సైకిలు మీద తుర్రుమన్నాడు.

నాలుగు కళ్ళు ఆ కవరుమీద పడ్డాయేగాని అందులో యెవ్వరూ కూడా ముందుకు రావటంలేదు. రాంబాబు శరీరంలోం వణుకుపుట్టుకొస్తోంది. ఆకవరు వాలకం చూస్తుంటే శుభలేఖ అని యిట్టే తెలిసిపోతోంది అందుకనే అంతకంగారూ భయమూనూ. రాంబాబు తల గిర్రున తిరిగిపోయింది. ఎట్టాగైనా దభాలున ఆ శుభలేఖను తన చేతుల్లో తీసుకుని వాసుకు చూపించకండా వుండాలని తాపత్రయం. అది సాధ్యంకాదని మళ్ళీ తనకే అనుమానం.

రెండుకళ్ళూ ఆ కవరుమీద వున్న తన పేరును ఆకట్టేసినాయి. దస్తూరి అవ్వతే పోల్చుకోలేక పోతున్నాడు. ఇది అలాంటి బాపతుదే అని నిశ్చయం చేసుకున్నాడు. ఆనాడు తాను అమాంతం కవరు విప్పిచూడగానే శుభలేఖతోపాటు ఒక చిన్న చీటీ కూడా వచ్చేసింది.

'శ్రీరాంబాబుగార్కి, తమరు చూసి నచ్చలేదన్న మా అమ్మాయి వివాహానికి మిమ్మల్ని ఆహ్వానించటంలో ప్రత్యేకత వుందని మేము భావిస్తున్నాము. మీరు ఆనాడు మమ్మల్ని తృణీకరించటం మా పట్ల వరప్రసాదం అయింది. నూతన వరున్ని చూసి మీరు అసూయపడరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు యీ వివాహానికి తప్పక రావాలని మా కోరిక. నూతన వధూవరులు మీకు త్వరగా పెళ్ళికావాలని నిండు మనస్సులతో ఆశీర్వదిస్తారు...' ఇట్లు...

రాంబాబు ఆనాడు తాను చూసిన చీటిని మనస్సులోనే చదువుకున్నాడు మొహంమీద చెమట బిందువులు అప్పటికప్పుడే చేరిపోతున్నాయి.కాళ్ళూచేతులూ చచ్చుబడ్డట్టుగా నీరసపడిపోతున్నాయి. చప్పున తల విదిలించేసి జేబురుమాలతో మొహమంతా తుడుచుకుని "ఒరేయ్ వాసూ. ఆ కవరేమిటో చూడ్రా నా మనస్సేమీ బాగాలేదు ..." అన్నాడు రాంబాబు.

'నువ్వసలే సెంటిమెంటల్ ఫెలోవి. నేనేందుకు చెప్తున్నానో గ్రహించుకోవు. నీకు పెద్ద వానిటీ వుంది. అది యింకోళ్ళలో చూసి సహించలేవు. డాక్టర్ రాధాకృష్ణన్ యేమన్నాడో తెలుసా. సహనమే సభ్యతా లక్షణం అన్నారు. నీకు అదిలేదు. దాంతోపాటు అవగాహన సరిగా అర్థం చేసుకోవటం అంతకంటే లేదు. నువ్వేదో చాలా బాధపడుతున్నట్టుగాకనిపిస్తున్నావు. ఆ కవరేమిటో చూడాలనే తాపత్రయము నాకేమీలేదు. నువ్వు తీసిలోపలపెట్టేసెయ్యి తాపీగా నే వెళ్ళిన తర్వాత విప్పిచదువుకో. ఒక మనిషిని అవమానం చెయ్యటంలేని బలహీనతలను యెత్తిపొడవటంగాని నేనెన్నటికి చెయ్యను. నేను యెన్నిసార్లు చెప్పినా నీ మనస్సులో మార్పువస్తుందనే అనుకున్నాగాని ఆడవాళ్ళమీద ద్వేషం అసహనం పెంచుకుంటావని మాత్రం నేననుకోలేదు...'

'ఇదిగో యిప్పుడు యేదో నువ్వంటున్నావన్నమాటే గాని నాకేమనిపించటంలేదు నాకేమీ అర్థంకావటం లేదు. నా మాటవిని ఆకవరేమిటో విప్పిచూడు...' రాంబాబు గట్టిగానే అన్నాడు.

చాలాతీవ్రంగా చూస్తూకూర్చున్నాడు. వాసు కొంచెం తటపటాయించి చేతిలోకి కవరును తీసుకున్నాడు. అనుకున్నట్లుగానే లోపల శుభలేఖవుంది. రాంబాబు గంభీరంగా చూస్తున్నాడు.

'సునంద్‌కు సునీల్‌కు వివాహం అంటాడు? ఎవరు వీళ్ళు?...' అన్నాడు మొహం చిట్లిస్తూ వాసు.

సునంద అనంగానే రాంబాబు గుండె దడదడ కొట్టుకుంది విబ్బరంగా వుండిపోయాడు.

సునంద సునంద అని నాలుగైదు సార్లు లోపల లోపల అనుకున్నాడు. సునంద చాలా మంచిది. చురుకైనది. సంగీతం పాడుతుంది. ఈ మధ్యనే భరతనాట్యంకూడా నేర్చుకుంది. బి. ఏ. కంప్లీట్ చేసింది ఇంకా యేవేమిటో చెప్పారు. నిజంగా చూస్తే ఆ అమ్మాయి నేననుకున్న సునందకాదు, ఏదోమోసం జరిగింది. అదెవ్వరూ పైకి చెప్పలేదు. చివరికి నేను సునందను వద్దన్నానన్న మాటమాత్రం మిగిలిపోయింది. పోన్లే ఆ అమ్మాయి పెళ్ళిశుభలేఖ నాకు పంపించినంత మాత్రాన నా కొచ్చిన అగౌరవం యేమీ లేదు. అనుకుంటూ అనుకుంటూనే కవర్లో యింకేమన్నా చీటీవుందా అని అప్రయత్నంగా అనేసి నాలుక కరుచుకున్నాడు.

'చీటీ...ఏం చీటీ శుభలేఖనేవుంది... ఓహో అదా, డిన్నర్... రిసెప్షన్ కార్డు యేమైనా విడిగా వుందా అంటావా...?

'ఆ...ఆఁ... అదే...' తడబడ్డాడు రాంబాబు.

'ఎవరో దూరపు బంధువుల్లే ...' మాట తప్పించటానికిప్రయత్నంచేశాడు.

'ఏమిటి అట్లావున్నావ్‌ఃవంట్లో బాగా లేదాః...'వాసుదగ్గరగావచ్చిరాంబాబును నుదురుమీద చెయ్యి పెట్టాడు.

'చల్లగానే వుందే...'

'ఏం లేదు...నీతో ఓ మాట చెపుదామని...' చప్పున ఆ శుభలేఖను మడిచి పాంట్ జేబులో పెట్టేశాడు.

'ఈ అంతర్జాతీయ మహిళా సంవత్సరంలోనైనా ఆడవాళ్ళపట్ల నా దృక్పథాన్ని మార్చుకుందామని తీవ్రంగా ప్రయత్నం చేస్తున్నా. ఇహ నేను పెళ్ళి చూపులకని యెక్కడికీ వెళ్ళను...'

'నీ మాటకు అడ్డం అనుకోకపోతే నేనొకటి చెపుతా... ఈ సంవత్సరంలోనే యేదో ప్రాముఖ్యత ఆడవాళ్ళకు వచ్చిపడిందనుకోక. ఆడవాళ్ళను గౌరవించటం వాళ్ళకూ తగినమర్యాదివ్వటం యెప్పుడూ నేర్చుకోవాల్సిందే. వాళ్ళను కేవలం ఆటబొమ్మలుగా చూసే యీ మగవాళ్ళ మనస్తత్వం పూర్తిగా మారిపోవాలి.........' ఇంకా ఉద్రేకంగా యేదో చెప్పబోతుంటే, రాంబాబు ఆపేసి 'ఊరికే నన్ను ఉపన్యాసాలతో ఊదరపెట్టక. నువ్వు చెప్పిందేమిటో నేనర్థం చేసుకొన్నాను. ఇహ చాలు... చెప్పమంటవా...'

వాసు చెప్పమన్నట్టు తలవూపాడు.

'ఈ మధ్యనే అంటే షుమారు నెల రోజులనుకో. నేను రోజూ సాయంత్రం టాంక్ బండ్ మీదికి వెళుతూ వుంటాను. అక్కడ బస్సుస్టాండ్‌దగ్గర ఓఅమ్మాయి చాలా వయ్యారంగా నడుస్తూ వచ్చి నిలబడుతుంది. కొంటెగా చూస్తుంది. కిలకిల నవ్వుతుంది. ఆ చూపులు ఆ నవ్వులు నా మనస్సును ఆకట్టేసినాయి. ఇట్లా రోజూ మేం యించుమించు కలుసుకుంటూనేవున్నాం. నా విషయమంతా ఆ అమ్మాయికి చెప్పేశాను. ఆ అమ్మాయి సంగతంతా నాకు చెప్పేసింది.'

'నీవిషయమయితేనాకు తెలుసుగదా. ఆ అమ్మాయి విషయమేమిటో చెప్ప...

'చెప్పటానికేముంది. ఆ అమ్మాయి: అన్నట్టు ఆమె పేరు సుగుణ. అప్పగారింట్లో వుంటోందిట. ఉద్యోగం చేస్తోంది. చెల్లెలికి పెళ్ళిసంబంధం కుదురుద్దామని అప్పగారు తీసుకొచ్చారట. సంబంధం కుదిర్లేదు కాని ఓ ఉద్యోగం కుదిరిందిట ఉద్యోగం వస్తే యెవరు చెయ్యకుండావుంటారు. ఇహ ఆమె పెళ్లి చేసుకోవటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తోందిట: ఇంతలోకే...'

"అక్కడికి ఆపేసెయ్యి... ఇంతకీ నీకు నచ్చిందన్నావు బాగానే వుంది. మరి ఆ అమ్మాయికి నీ విషయమో...' వాసు ప్రశ్నార్థకంలాగ నిలబడ్డాడు.

"ఓసారి మా యింటికి కూడా వచ్చింది. ఆనాడే మనవాళ్ళంతా బజారు వెళ్లారు. ఇంట్లో యెవ్వరూ లేకపోయేటప్పటికి తిరిగి వెళ్ళిపోయింది..."

"మంచిపని చేసింది..."

"అంటేః..."

"ఏముంది. తిరిగి వెళ్లిపోయింది. మీ అమ్మావాళ్ళుంటే కాసేపుకూర్చునా్న మాట్లాడినా అందం చందమూనూ..."

"నువ్వేది మాట్లాడినా నాకేకో వికటంగా అర్థం కనిపిస్తుంది. అది నీ మాటల్లోవుందో నేనువూహించుకోవటంలో వుందో!"

"ఇంతకీ అసలు విషయం చెప్పు!"

"నా మూడ్ అంతా చెడగొట్టేశారు. వద్దువద్దంటే పట్టుపట్టి ఆ పిల్లని చూడమని నన్ను వేధించుకుతిన్నారు అందులో నువ్వుకూడా వెళ్ళమన్నావని నన్ను వత్తిడి చేశారు. లేకపోతే నేను వెళ్లేవాణ్నికాదు

"అయిపోయిందిగదా. మళ్ళీ ఆ విషయాన్నే గుర్తుచేస్తావెందుకు చెప్పు. నువ్వు ఇంటర్వ్యూలో ఫెయిల్ అయిపోయినావు కూడా.

"నాకుకోపం తెప్పిద్దావని నువ్వంటున్నావే గాని నిజంగా నీకు మాత్రం యిష్టమా! ఆనాడు జరిగిన తతంగం నువ్వు కళ్ళారాచూస్తే స్త్రీజాతిమీద నీకున్న గౌరవమర్యాదలు యిట్టే యెగిరిపోయేవి."

"ఏదో ఒక ఇన్‌సిడెంట్‌తో నా ఆదర్శాలన్నీ పోగొట్టుకునికూకటివేళ్ళతో కూలిపోను. ఇప్పుడు అదంతాయెందుకు గాని...ఇంతకీ సుగుణ సంగతేమిటో చెప్పు."

"ఆ అమ్మాయిక్కూడా నాకున్న అభిప్రాయాలే వున్నట్టు నాకు అనేక రకాల దాఖలాలు కనిపించినాయి. ఆ అమ్మాయి మాదిరి అందరు ఆడవాళ్లూ కనకవుంటే నాకు మహిళాలోకంమీద వున్న దురభిప్రాయం యెప్పుడో పోయి వుండేది."

"ఇంతకీ ఆడవాళ్ళమీద నీకు దురభిప్రాయాలు కలగటానికి కారణాలేమిటో తెలుసుకోవచ్చా!" వాసు మెల్లిగా అడిగాడు.

"అది తర్వాత చెపుతాలే... సుగుణ నన్ను తనింటికి పిలుస్తానన్నది. ఆ శుభఘడియ యెప్పుడొస్తుందా అని యెదురు చూస్తున్నాను. ఆనాడు నువ్వుకూడా నాతో రావాలి. వాళ్ళ పెద్దవాళ్ళతో మాట్లాడి నిశ్చయం చేసుకోవాలి."

వాసు పెద్దగా నవ్వాడు, గభాలున.

రాంబాబు ఉక్కిరి బిక్కిరయి "నీకన్నీ ఎగతాళిగానే వుంటాయి. ఏది చెప్పినా నువ్వు నమ్మవు" అంటూ విసుక్కున్నాడు.

"ఆ అమ్మాయి నిన్ను మనసారా ప్రేమించిందని యేదో ఊహాగానంగా చెపుతున్నావేగాని, దానికి తగిన కారణాలు సందర్భాలు యేం కనిపించటం లేదే. నువ్వనుకున్నవి యెంతవరకు సబబో నాకేమీ అర్థం కావటంలేదు. ఇక్కడ కూడా నువ్వు ఒకే మాదిరిగా అనుకుంటున్నావు. ఎంత సేపటికి నీకు నచ్చింది నువ్వు మెచ్చావు యివేమాటలు ఆ అమ్మాయి మనస్సుకనుక్కున్నావా? ఏంకావాలని కోరుకుంటోంది. నువ్వేమి కోరికలు తీర్చగలవు, నీ అర్హతలేమిటి.'

'అబ్బా...' గట్టిగా అరిచి చెవులు మూసుకున్నాడు రాంబాబు. 'ఇంక ఆపు, నేను వినలేను' అంటూ.

వాకిటి తలుపు చప్పుడవంగానే యిద్దరూ ఒకేసారి వెళ్ళి తలుపుమీద చెయ్యి పెట్టారు. తలుపులు తెరవంగానే సుగుణ యెదురుగా నిలబడివుంది.

ఆమె కిలకిల నవ్వింది. రాంబాబు మొహం యింత అయింది.

ఈ అమ్మాయే సుగుణ......ఉద్వేగాన్ని ఆవేశాన్ని అణచుకుంటూ మెల్లిగా అన్నాడు వాసుతో.

"లోపలికి రండి..." తడబడ్డాడు.

ఆమె ముందుకు వస్తుంటే వీళ్ళిద్దరూ వెనక్కు వెనక్కు అడుగులువేశారు.

మొహంమీద పడుతున్న ముంగురులను నాజూకుగా ఎడంచేత్తో పైకినెట్టేసి, కుడిచేత్తో పమిటను సర్దుకుంటూ జారిపడిపోబోతున్న హాండ్‌బాగ్‌ను గట్టిగా పట్టుకుంది.

రాంబాబు కళ్ళు పెద్దవయినాయి. వాసు కళ్లు చిన్నవయినాయి. రాంబాబు మొహం వెడల్పయింది. వాసు మొహం కురచయిపోయింది.

"మిమ్మల్ని మా యింటికి పిలుద్దామని యెన్నాళ్ళబట్టో అనుకుంటూనే వున్నాను. ఈ నాటికి ఆ సమయం వచ్చింది"...చాలా నింపాదిగా తియ్యగా అన్నది సుగుణ.

"నే చెప్పలా! ..." ఆవేశపడ్డాడు రాంబాబు.

చప్పున తలెత్తి చూసింది. ఈ మాటలు అంటూనే హాండ్‌బాగ్‌లోచెయ్యి పెట్టి ఓ కవరు తీసి రాంబాబుకు అందించింది. రాంబాబు ఆదుర్దాగా కవరు లోపల వేళ్ళు పెట్టబోతుండగానే,

"పైసండే నా మారేజ్. మీరుతప్పక రావాలి..." అంటూ సిగ్గుతో మెలికలు తిరిగిపోయింది సుగుణ.

"ఒరేయ్ రాంబాబు...రాంబాబు... ఏమిటా..." కళ్ళు తిరిగి క్రింద పడబోతున్నవాన్ని వాసు పట్టుకున్నాడు.
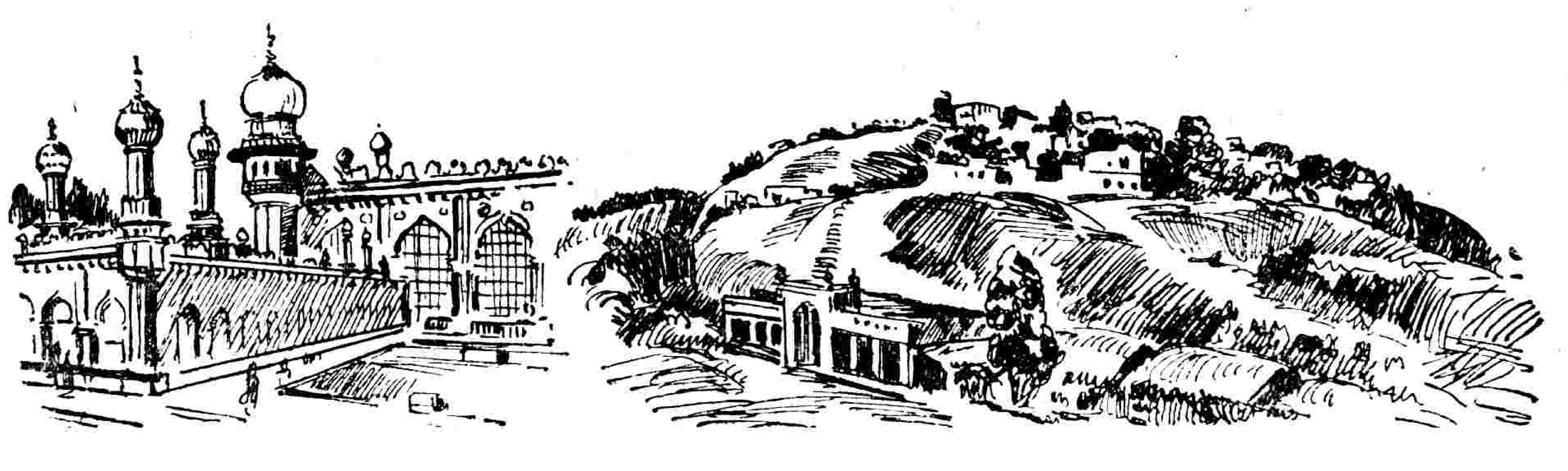
సుగుణ బిత్తరపోతూ ఆశ్చర్యంగా నిలబడిపోయింది.